

Valmistavan luokan oppilaan integrointi yleisopetuksen kotitalousopetukseen Blogi

Pohdimme kehittämistehtävässä valmistavalla luokalla opiskelevan oppilaan integrointia kaikille yhteiseen kotitalousopetukseen ja sitä, millä tavoin oppilaan siirtämistä yleisopetukseen voisi pehmentää. Olemme huomanneet työssämme perusopetuksen kotitalousopettajina vaikeudet, joita valmistavalta luokalta yleisopetukseen integroitu oppilas kohtaa. Toisaalta, näemme myös vastaanottavan ryhmän vaikeuden kohdata uusi ihminen ja ottaa hänet osaksi ryhmää.

Integrointi yleisopetuksen ryhmään tapahtuu usein melko nopeasti kotitalouden osalta, vaikka oppilas ei juurikaan osaisi vielä suomen kieltä. Nopean integroinnin taito- ja taideaineisiin toivotaan helpottavan valmistavan oppilaan tutustumista koulun muihin oppilaisiin. Tämä ajatellaan helpottavan hänen siirtymistään myöhemmin yleisopetuksen puolelle.

Kotitalous on kuitenkin rakenteeltaan melko vaativa oppiaine esimerkiksi ryhmässä työskentelyn ja laajan termistön osalta. Työskentelyssä vaaditaan oppilaalta itseohjautuvuuden taitoa. Itsenäinen työskentely ja vastuunottaminen voi olla kuitenkin hankalaa, mikäli ohjeistus ja ruokaohje ovat kielimuurin takana. Lisäksi kotitaloudessa tehdään useimmiten konkreettinen tuotos, joka usein on ruoka tai leivonnainen. Tuotosten valmistaminen saattaa luoda onnistumisen kokemusten ohella suorituspainetta, epäonnistumisen pelkoa ja epävarmuutta kaikille murrosiän kynnyksellä oleville 7.luokkalaisille. Myös vieraiden oppilaiden kanssa toimiminen on ajoittain erittäin haastavaa; jopa samaa kieltä puhuvien kesken.

Kielen lisäksi valmistavalta luokalta tuleva oppilas saattaa tutustua ensimmäistä kertaa joihinkin paikallisiin raaka- ja ruoka-aineisiin. Uutuuden pelon lisäksi saattaa oppilas miettiä sopivatko raaka-aineet opettajan vakuutteluista huolimatta juuri hänen perheensä noudattamaan ruokavalioon. Näiden kaikkien tekijöiden vuoksi oppilas joutuu oppitunneilla liian syväälle epämukavuusalueelle, jotta hänen olisi mahdollista oppia uutta ja sisäistää saamaansa oppia.

Yllä todetun pohjalta olisi armeliaampaa pitää kotitaloustunnit uuden oppilaan saapuessa koko valmistavalle luokalle yhteisesti muutaman kuukauden ajan ennen yleisopetukseen siirtymistä. Näin saataisiin suomenkielisiä ruokaan ja ravitsemukseen liittyviä sanoja opeteltua rauhassa. Lisäksi oppilas voisi rauhassa

tutustua Suomessa käytettäviin raaka-aineisiin ja totutella uusiin makuihin. Opetus tapahtuisi kotitalousopettajan johdolla, mutta pidempään Suomessa opiskelleet oppilaat voisivat myös toimia uuden tulokkaan tukena ja vertaisopettajana. Tässä ryhmässä pystyisi opettaja karsimaan sisältöä, jotta oppitunneilla ehdittäisiin käyttää aikaa kielen harjoitteluun.

Voi olla, että liian aikainen integrointi aiheuttaa päinvastaisia reaktioita oppilaiden välillä. Lisäksi kaikki yleisopetuksen oppilaat eivät ole riittävän kypsiä toimimaan toisen oppilaan ohjaajina ja perehdyttäjinä. Koska valmistavan oppilaan tutustuminen yleisopetuksen ikätovereihin on kuitenkin tärkeää, ei integroimista saa kuitenkaan unohtaa. Olisikin hyvä, että valmistavan oppilailla olisi nimetty kummioppilas siitä yleisopetuksen ryhmästä, johon hän myöhemmin siirtyy. Kummioppilaalla olisi aito mielenkiinto ja halu tutustua uuteen oppilaaseen ja opastaa uuden kulttuurin ja toimintatapojen viidakossa ja samalla rikastuttaa omaa maailmankatsomusta.